

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

telefon: 234 665 111, fax: 234 665 444

DOŠLO DNE

15-02-2006

CJ01719/06UOOU
(cs02123/05)

V Praze dne 8. února 2006
Výtisk č. 1

Rozhodnutí

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 28, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), a § 5 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 71/1967 Sb.“), za použití § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle § 61 odst. 2 a § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb.

takto :

Rozklad účastníka řízení [redacted], trvalým pobytem [redacted], 413 01 Roudnice nad Labem, č. občanského průkazu [redacted], zastoupeného Tomášem Pecinou, bytem Slezská 56, 120 00 Praha 2, doručený Úřadu dne 9. prosince 2005, proti rozhodnutí odboru správních činností Úřadu CJ09500/05UOOU, zn. 4/05/PŘ-OSČ ze dne 6. prosince 2005, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 44 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů a byla mu uložena pokuta ve výši 4.000 Kč, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že toto správní řízení nebylo pravomocně ukončeno před 1. lednem 2006, kdy nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, je nutno dokončit ho podle dosavadních předpisů, tedy podle zákona č. 71/1967 Sb.

Podkladem pro zahájení řízení o přestupku byl podnět představitelů města Roudnice nad Labem ze dne 19. října 2005 uvádějící, že obviněný zveřejňuje na svých internetových stránkách [redacted] různé materiály včetně částečných usnesení a zápisů z jednání orgánů města, jejichž součástí jsou rovněž osobní údaje různých osob. Úřad provedl vlastní zjištění a mj. zadokumentoval obsah předmětných internetových stránek

ke dni 31. října 2005. Obviněný se k předmětu řízení a shromážděným podkladům vyjádřil prostřednictvím svého zástupce při ústním jednání dne 22. listopadu 2005. Na základě provedeného řízení bylo dne 6. prosince 2005 vydáno rozhodnutí, jež bylo zástupci účastníka řízení doručeno dne 8. prosince 2005. Dne 9. prosince 2005 byl Úřadu doručen rozklad proti citovanému rozhodnutí.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Z obsahu spisu je nutno mít za prokázané, že řada zápisů ze schůzí Rady města Roudnice nad Labem a rovněž usnesení téhož orgánu zveřejněná obviněným na uvedených webových stránkách obsahují osobní údaje osob, o jejichž záležitostech bylo na zasedání rady města jednáno. Jde např. o:

- Usnesení č. 183/2003 z 10. schůze rady města ze dne 19. března 2003 obsahující osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a souhlas rady města s přidělením bytové jednotky v domě s pečovatelskou službou;
- Zápis z 11. schůze rady města ze dne 2. dubna 2003 obsahující příjmení žadatelky o přednostní umístění v domě s pečovatelskou službou, hodnocení odůvodnění této žádosti radou města a navazující usnesení č. 206/2003 o tom, že se žádosti nevyhoví;
- Zápis z 16. schůze rady města ze dne 11. června 2003 obsahující příjmení tří osob a informaci o tom, že se rada města zabývala splácením dluhu těchto osob v oblasti bytových záležitostí;
- Zápis z 23. schůze rady města ze dne 27. srpna 2003 obsahující příjmení tří žadatelů o příspěvek na úhradu vstupního poplatku do Domova důchodců v Roudnici nad Labem, a to současně s hodnocením sociálních a majetkových poměrů žadatelů;
- Zápis z 24. schůze rady města ze dne 10. září 2003 a usnesení č. 589/2003, č. 590/2003, č. 591/2003 a č. 592/2003 na této schůzi přijatá obsahující příjmení tří osob v souvislosti s jednáním o povolení výměny bytů, dále jména a příjmení pěti osob, kterým byl či nebyl přidělen uvolněný byt v domě s pečovatelskou službou, a to ve dvou případech včetně hodnocení zdravotního stavu, který byl důvodem přidělení bytu, dále příjmení dvanácti osob v souvislosti s řešením bytových záležitostí (tj. výměna bytů, povolení podnájmu, řešení bytové situace, užívání bytu a splácení dluhu), a dále jméno a příjmení žadatelky o finanční příspěvek na úhradu vstupního poplatku do Domova důchodců v Roudnici nad Labem a jméno a příjmení osoby, jejímž jménem je žádost podána.

Odvolací orgán se ztotožnil se závěrem prvostupňového orgánu, že obviněný svou činností naplnil znaky zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů, aniž by disponoval souhlasem dotčených subjektů údajů ve smyslu § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů, a zároveň aniž by na popsané jednání bylo možno aplikovat některou z výjimek taxativně vyjmenovaných v odst. 2 písm. a) až g) téhož ustanovení, kdy souhlasu subjektu údajů není třeba.

Správní orgán prvního stupně se správně vypořádal s argumentací obviněného o konkurenci práva na ochranu soukromí s rovněž ústavně zaručeným právem na přístup k informacím o činnosti veřejné správy, kdy dle obviněného má každý právo dozvědět se, co jím volení zástupci a orgány veřejnoprávních korporací v jeho zastoupení a jeho jménem činí, aniž by toto právo bylo možné omezovat tím, že by se informace o činnosti veřejné správy podřazovaly režimu zákona o ochraně osobních údajů. Tento konflikt, v daném případě jen zdánlivý, je řešen ustanovením § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon 106/1999 Sb.), které jednoznačně z režimu tohoto zákona vylučuje poskytování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Publicita veřejné správy je tedy dle zákonodárce dostatečně zaručena poskytováním anonymizovaných informací,

neboť pro kontrolu činnosti subjektů vymezených v § 2 odst. 1 zákona 106/1999 Sb. není obecně zapotřebí znát identitu osob, o jejichž záležitostech tyto subjekty jednaly a rozhodovaly.

Obhajobu obviněného nepodporuje ani jím předložené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2005, č.j. 6 As 40/2004 – 62; nelze přisvědčit jeho tvrzení, že podle tohoto rozhodnutí jsou zápisy ze schůzí rady města i její usnesení informací, která musí být každému na základě žádosti podle zákona 106/1999 Sb., volně poskytnuta, a tedy informace jím zveřejněné na předmětných webových stránkách pak jsou dle jeho názoru informacemi, k jejichž zpracování není zapotřebí souhlas dotčených subjektů údajů.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí vykládá zvláštní režim při poskytování informací podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o obcích), ve vztahu k zákonu 106/1999 Sb. Konstatuje, že ačkoli je nutno odlišit zpřístupňování informací podle zákona o obcích, kdy jsou občanům obce poskytovány i jinak chráněné informace, od postupu podle zákona 106/1999 Sb., kdy je nutno chráněné údaje (tj. i osobní údaje) z poskytované informace odstranit, nelze žádost podle zákona 106/1999 Sb. o poskytnutí kopie zápisu ze schůze rady města odmítnout. Nejvyšší správní soud však v citovaném rozhodnutí neřeší, zda a jakým způsobem je takto získané informace možné dále využívat. Je tedy správný závěr, že právo občanů obce seznamovat se i s osobními údaji obsaženými v uvedených písemnostech, v žádném případě nezakládá jejich oprávnění s takto nabytými informacemi dále volně nakládat; tím méně pak formou, zvolenou obviněným, kdy zpřístupnil osobní údaje značného množství osob zcela neomezenému okruhu subjektů. Na takové další zpracování získaných osobních údajů je nutno vždy aplikovat režim zákona o ochraně osobních údajů.

V podaném rozkladu obviněný vesměs opakuje či podrobněji rozvádí argumenty uplatněné již v průběhu řízení v prvním stupni. Dále doplňuje, že obdobným způsobem, jako učinil sám, jsou zveřejňována plná znění zápisů či usnesení rad dalších měst, a to těmito subjekty samotnými. Tyto skutečnosti však nic nemění na jeho deliktním jednání.

Při stanovení výše sankce vzal prvostupňový orgán v úvahu rovněž nedbalostní povahu jednání obviněného jakožto okolnost snižující závažnost jeho protiprávního jednání, a stejně tak skutečnost, že následek protiprávního stavu nebyl závažný; uložil proto sankci při dolní hranici zákonné sazby.

Odvolací orgán neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně pochybení; ten se řádně vypořádal se skutkovým stavem, své závěry i výrok řádně odůvodnil. Odvolací orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

RNDr. Igor Němec
předseda